

58. ut 25
K 513/986

Édes Jánoskám!

Keleménben-laktomban élt ott egy Dionéghy Károly
nevű rülönös fősvény öreger, Károly esküjei több
igen desék uni ember jelene meg a paplakon, s felpó-
lívonal: hogy menjünk át az öregei megfőzőnsei s én
legyek min pap a kőnök. Nygi len. Elmondtam a dicsé-
t s D. Károly era felelte rá: mind hamis, bolond
a ki nekem err kívánja! Boosás meg édes barátsám,
de névnapj köntönécske, az a historia jason erembe;
Nézőt folas nevesem s félbolondhat tartoztam az öregei,
most egyites se sejem. Nem mensem perig annyira: hogy
lény alá egyis arát másis nevesemel tituláljalak, csak
an gondolom: dipra hibból jót kívánok nekem nevem
napján, de mi az öntög hasznai velem én csak a boss-
sú életem ?? mes a korvátess semény feles: boldogsághal
semmi se len. Igaram jól irad Lévainak: kegyes
Miska! mi baja nem vol; magy imilt magánal, s most
nem hiya elvisekni hogy igaram baja van! kegyes Mis-
ka vegyél én irásosó kegyes! Mellesteg monda: ne
gondold: hogy Lévai sláml, nem, csak a levőles kappsa
szivül s én megisméim a se irasodas: áobrasztam.
Nem koragtam kavaidén, igaram nem, mes aligla tel-
jesem igaram nines, de más nem monda se err egyene-
sem nekem, ember ?? a leglomolyabbon megfőlele: Lévainak

legkiválóbból se hordd elő erre a dolgot. Bolondság volna
gymségiéből, amél' többet csinálni; hisz még a mult tavaszon
létem s aróca nekem is ves most jószó szembe. Nem ha-
ragrom én semmire. barátaim!

Lóváriól jua szembe, hogy Laszlovám volnék
ő, Jókai leude is én, jólas emlegestünk séged is; keményét
máskül nap mulattunk; bolondokas bencéink, anecdotaink,
saz saz, ömkel a fiul hogy én is olyan víg volnam, ma
barátaim isonyjira vicsam a csala's mesterségét; néha ugy nézel
ki min a legbolondabb ember s lincel egy év óta egy becsü-
letes napam s nyugodt éjfétkéje nem volk: sessentöven meg-
hírtam s kútsóm legkisebbé sem gyámiasat belőme. lme
a lélel is tess könni vinyog! tessét megpipálni! min a
hies haraf. Tomony manja. Tehát vigan volnék, de más
másvol' nap ifonyi nyugodalomig lepus meg s kura-venem
Jönide, Borsodba, a Zempléniüm főrelebi vágyó compániái.
Miklós tőrheisen van, Galaija hasznokép. Pasalet men-
tünk Keszmeüt, essentük is de egy lélelker sem lérsim be.

Leveled irvatalmi rétre min, mis felélnem. Elig baj
ke ugy vagy, a hogy vagy! a pletykái kar tess volna meg-
váfolnod. Burns Roberus ötmrem némes fordraiból, de-
moineel olvasam, isonyi hi fel-nyogy főrelebi, Keséfiróól
is hallam emlegestem 1846 ban vagy 47 ben Bejőden; nevore-
kesen erre an anecdotái bencike Lándor a min Musáigba
mentünk, Bejő is örökös kös: Kölkeményeimből olvasas
Keinenak, hi egy traktos fel: ah! er nagy töleő, min
Burns vagy Béranger! éisem jól, mis salakr nevce-

szégyent a sajtó lapos fezzegében. (Belleter volt is
i Galuzyan, Nem panaszkodok! nem az az eszemenés; ha
megmondás is előné, sőt hűve látszom benne. Elégge
megmondás a lapot, félsem vesse, utcin, in, s kie-
sator lesz in optima forma. Ezeneken nyargalónal ro-
han a drívég pályáján, is veser, onicás, predikációs
küznyés, ei mindlen.)

(Ad vocem predikációs. Tudod: hogy Franchell
majd lapjórte Reverend, káposlás igazsem neki s
moss képsébe vaggot régibb predikációs rifólkorn
hogy a háján beduzjan. Urangyi nem az a munka!
Gat egy vára sudran az etemes hírvölég anal fog-
lalkodran a mio dolyan! de nem lehet! ha egye sta-
nos gndolui hájas gondolat! de seha; híren gyönyör-
és meghízsan!

Le is olyan világ van minn nélsod; sem-
mi de semmi nem temer, hanem aris az éles ára pang,
s esit. Anthon tartod is; ha lehet! megjön auner az
ideje, gat fogassod rehoz a zsaros helyesés. Ede
Janam: nedd se fos jóvájár vola s len az élesten!

Felvezem üdvöli a kerdés komaniápnys a ha-
salokkal egyis, fozlyor befelyekint vólavot, igen vólavot,
dulán velake el i jument korais, de arosa ei moss
ezjese mias sem lehetne rezis felvezamet, marmi;
moss i vólavot van, phulikas tud, ideges, gyenge, epés,
nem a harag de a bü mias; mindeső kacatmas

epe-työnsö, hanem süräm gyönyörűség némi, oly híres
kivirram!

Te nemcsak nevemnek a név, hanem magának a
névnek is nagy jelentősége van, ma este...
Aruban Ulan életem meg beemeres, munkájának eszo-
hant öleltem, a kedves románság, képe, felvált, Lavin
Ulan életem meg beemeres

Hanova Oct 25.
1850.

szem barát
Miskay
E

